

Պ Ա Յ Ծ Ա Ռ Օ Ր Ե Ր

Ինչ որ կայ այսօր՝ վաղն կը չհանայ,
 Օրերն այս ուրախ՝ կը դառնան երազ.
 Սիրս իր վիճերն հորէն կ'ունենայ,
 Նորէն կը դիմէ տենչերու անհաս:

Օրերը այս բայց, ուրախ ու ժպտուն,
 Ինչպէս աշունի տափուկ միջօրէ,
 Վերահաս ձմեռն խորհուրդով սրտով,
 Իմ երջանկութեան լեղի կը խառնեն:

Լաւ օրը սակայն արագ կը սուրայ,
 Իր ետին ձգած լոկ աղօս յուրեր.
 Մեր յոյսերու բորբ խառնակին վրայ
 Կ'իջնէ վերսին թախծադէմ գիւրեր:

Օրերն այս պայծառ՝ գանձ են թանկագին,
 Չոր պաշտպանելու համար գողերէ
 Ո՛չ բաւարար ոյժ կ'ամ միջոց ունիմ.
 Գանձը սրտմութիւն նաեւ կը բերէ:

Ա Ն Վ Ե Ր Ն Ա Պ Ի Ր

Պար են բռնած զանկիս՝ տակ խոհեր՝ ուրախ ու սրտով.
 Առաջինները, գիտեմ, ինչ են ու թոյլ ու սկաւ,
 Քիչ են ինչպէս բարիքներն այս արեւին տակ պայծառ.
 Բարին՝ վսիտ, հալածուած, Չարը՝ միշտ բիրտ ու ուժգին.
 Չեմ գարմահար ես սակայն, այս է պատկերը՝ կեանքին,
 Չէ՞ որ «փոքրիկ տիեզերք» կոչուած է միտք մարդուն:

Գիտեմ, առատ են փուրերն համբոյս վրայ ցից ու սեւ,
 Բայց չեն կրնար պատճառել ա՛լ ինձի՝ հոգ կ'ամ տոսկում.
 Խոցերն անոնց կ'ընդունիմ ես հոգիով մը թեթեւ,
 Համոզուած թէ եկող օրն ի՞նչ խոցերովը բազում
 Այսօրուան վիճը բնէ պիտի անգլուխ ու անթեւ: